

CHÙM THƠ 211
CHÚA NHẬT 5 CHAY B 22-3-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan (Ga 12, 20-33)

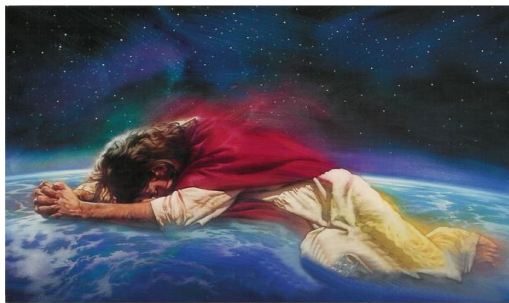
Khi ấy, trong số những người lên dự lễ, có mấy người Hy-lạp. Họ đến gặp Philipphê quê ở Bêtania, xứ Galilêa, và nói với ông rằng: "Thưa ngài, chúng tôi muốn gặp Đức Giêsu". Philip-phê đi nói với Anrê, rồi Anrê và Philipphê đến thưa Chúa Giêsu. Chúa Giêsu đáp: "Đã đến giờ Con Người được tôn vinh.

Quả thật, quả thật, Ta nói với các con: Nếu hạt lúa mì rơi xuống đất mà không thối đi, thì nó chỉ trổ một mình; nhưng nếu nó thối đi, thì nó sinh nhiều bông hạt. Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất, và ai ghét sự sống mình ở đời này, thì sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời. Ai phụng sự Ta, hãy theo Ta, và Ta ở đâu, thì kẻ phụng sự Ta cũng sẽ ở đó. Ai phụng sự Ta, Cha Ta sẽ tôn vinh nó. Bây giờ linh hồn Ta xao xuyến, và biết nói gì? Lạy Cha, xin cứu Con khỏi giờ này. Nhưng chính vì thế mà Con đã đến trong giờ này. Lạy Cha, xin hãy làm vinh danh Cha".

Lúc đó có tiếng từ trời phán: "Ta đã làm vinh danh Ta và Ta còn làm vinh danh Ta nữa". Đám đông đứng đó nghe thấy và nói đó là tiếng sấm. Kẻ khác lại rằng: "Một thiên thần nói với Ngài". Chúa Giêsu đáp: "Tiếng đó phán ra không phải vì Ta, nhưng vì các ngươi. Chính bây giờ là lúc thế gian bị xét xử, bây giờ là lúc thủ lãnh thế gian bị khai trừ và khi nào Ta chịu đưa lên cao khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người lên cùng Ta". Người nói thế để chỉ Người phải chết cách nào.

BA CHUÔNG

GIỜ UÔNG CHÉN ĐẮNG

Giờ con uông chén đắng
Giờ cô đơn trống vắng
Bồn bèo, một khoảng lặng mênh mông
Xao xuyến, băng khuâng tím cõi lòng
Biết nói gì đây, giờ đã đến

Nghìn nghìn năm ai đã hò đã hẹn
Một con người như chuyện lẽ thường chân
Cõi trời xa, nối lại với đất gần
Bằng chén đắng hiến thân trên thập giá

Uông cho say nỗi đời bi đát quá
Hay con người bỗng hóa lẽ tế sinh
Thay cho người yêu bội bạc phụ tình
Chén đã đắng, đắng kinh hoàng khiếp hãi

Giờ đã đến cả không gian tím tái
Bỗng tươi hồng, giọt tình ái thâm buông
Đôi trơ vơ, hoang hoác sỏi đá buồn
Đương rúng động nghe tin mừng cứu độ

Mấy tầng xanh nghe chùng như sụp đổ
Nát tan tành cho vỡ hạt xót thương
Chén đắng Con, Cha đau đớn đoạn trường
Cầm nước mắt không đành nên tuôn chảy

Tình yêu Cha khơi mạch nguồn thanh tủy
Muôn tội tình nhân loại đã nghìn năm

...
Cùng Giê-su, con hiến tế âm thầm
Tùng ngục đắng hợp dần cho trong đêm vắng...

Ba Chuông, 20-3-2015

HƯƠNG NAM

ĐÃ ĐẾN GIỜ

Đã đến giờ
Hạt lúa bằng lòng vỡ ra làm đôi
Vỡ cái dung nhan vàng sáng tuyệt vời
Vỡ tròn trĩnh, vỡ hương đời ngào ngạt
Vỡ đôi mái che tan nát toi bờ

Đã đến giờ
Hạt lúa bằng lòng vỡ ra làm đôi
Tên gọi thân thương cũng mất đâu rồi
Chẳng còn ai ới à ới hạt lúa
Chỉ còn là hạt giống thôi mà thôi

Đã đến giờ
Hạt lúa bằng lòng vỡ ra làm đôi
Một mầm sống trinh nguyên đã đâm chồi
Cây lúa mới khởi đầu trang sử mới
Sẽ kết đòng, sinh muôn hạt xinh tươi

Đã đến giờ
Con Chúa bằng lòng vỡ ra làm đôi
Vui lòng Cha thương xót tỵ bao đời
Thỏa dạ người khát khao đã vạn kiếp
Cuộc trùng phùng trời đất đẹp mùa vui

Đã đến giờ
Con Chúa bằng lòng vỡ ra làm đôi
Vỡ đôi tay, ôm trọn bốn phương trời
Mở cửa trái tim, đón muôn người thể
Vào vui cuộc tình chan chứa không vơi

Đã đến giờ
Con Chúa bằng lòng vỡ ra làm đôi
Cho người thế gian, thần thánh trên trời
Cùng hoan chúc muôn lời Thánh! Chí Thánh!
Giờ Từ Bi, Giờ Thương Xót rạng ngời

Xin tạ ơn Con Thiên Chúa làm người
Nên hạt giống tình yêu Chúa Ba Ngôi
Đã bằng lòng vỡ đôi trên thập tự
Để khởi đầu trang tình sử tinh khôi

Hương Nam, 16-3-2015

M. SAO KHUÊ

THÂM LẶNG YÊU NGƯỜI

Khi em hãy còn là con sâu
Chẳng ai khen một câu, xinh đẹp
Em xấu xí, ngại ngùng, khép nép
Phải thẹn mình che mặt hổ người

Khi em còn là hạt giống chôn vùi
Trong thâm lặng bụi ngùi, rung rức
Nghe vỡ mình ra chùng tức ngực
Đón đau nào rạo rức khôn nguôi

Khi hãy còn là hạt bụi xa xuôi
Bay trong gió ai người để ý
Là vô tâm hay là mù mị
Một kiếp đời lầm lỗi, thương đau

Khi hãy còn trong túi vức sâu
Giữa bốn bề trần gian nhón nháo
Chờ ánh sáng từ cõi trời soi thấu
Vực u sầu thành muôn nỗi niềm vui

Thôi thì em thâm lặng chôn vùi
Nhu hạt giống một đời mục nát
Thôi thì em con sâu lẫn hạt
Những hạt tình bội bạc, dễ duôi

Chỉ xin em, thâm lặng yêu người

M. Sao Khuê, 17-3-2015

HẠT GIỐNG ÂM THÂM

hạt giống âm thâm
dưới bước chân người vô ý
cứ bình thường, giẫm xuống, đạp lên

hạt giống âm thâm
trong trái tim đời mù mịt
nhớ chẳng ra nhớ, quên chẳng ra quên

hạt giống âm thâm
qua mấy ngàn thế kỷ
đam mê phù phàm gọi chẳng đúng tên

hạt giống âm thâm
cứ như là vô lý
trong mắt nhân loại là đại đột khủng điên

hạt giống âm thâm
giữa lòng đời vô hương vô vị
chẳng động lòng, xót dạ chuyện đời riêng

hạt giống âm thâm
nghe thanh âm kiêu căng ích kỷ
gào rống lên, tự phong chức phong quyền

hạt giống âm thâm
xin hãy cứ bình yên
chờ lộc sương trời chờ ơn mưa móc
cho hạt giống sẽ qua ngày tang tóc
một mầm xanh sớm mọc trước bình minh

M. Sao Khuê, 18-3-2015

HỒ GIANG A

VÂNG PHỤC

*“Đầu là Con Thiên Chúa, Người đã phải trải qua nhiều đau khổ mới học được thế nào là vâng phục”
(Dt 5, 8)*

Xin cảm ơn bao đau khổ lớn lao
Cho tôi hiểu thế nào là vâng phục
Và chuỗi ngày trần gian kia hạnh phúc
Giữa vô vàn niềm ô nhục xót xa

Xin cảm ơn lệ máu nước chan hòa
Cho tôi hiểu thế nào là tình ái
Đòi phụ tình tôi, không hề ngoảnh lại
Mới ngộ ra Người hằng đoái đến tôi

Xin cảm ơn bao thôn thức bồi hồi
Cho tôi hiểu thế nào là trông ngóng
Lời trăm năm mấy tầng không vang vọng
Ấy thanh âm lòng thương xót vô biên

Xin cảm ơn bao cay đắng lụy phiền
Cho tôi hiểu niềm riêng nào đau đáu
Rất gần nhau, nỗi buồn chưa ai thấu
Mà lửa tình nung nấu tận cõi xa

Xin cảm ơn chút tro bụi thật thà
Cho tôi hiểu thế nào là hy vọng
Bởi sự chết dẫn tôi vào nguồn sống
Khi tôi cùng chết với Đấng Phục Sinh

ả giang hồ, 17-3-2015

XIN CHO TÔI VAY

Xin cho tôi vay một niềm vui
Đổi bằng bao cay đắng ngậm ngùi
Sầu chưa vui đã bởi bởi nước mắt
Cho tôi vui, người đau khổ, rã rời

Hãy cho tôi vay một nụ cười
Dấu người còn cô độc lẻ loi
Sưởi ấm đời tôi, người hạnh phúc
Hạnh phúc được tàn úa, phai phôi

Hãy cho tôi vay một cuộc đời
Dệt từ chén lệ, máu hồng rơi
Thoi thóp trái tim, thoi nhịp đập
Cho tôi hơi thở mới tuyệt vời

Hãy cho tôi vay sự sống người
Sự sống vĩnh hằng mãi tinh khôi
Đổi bằng sự chết vì yêu lắm
Nên lẽ toàn thiêu hiến trên đời

Hãy cho tôi vay một niềm vui...
Xin người đừng tính lãi tính lời
Cũng xin đừng đòi tôi phải trả
Tôi trả niềm vui cho mọi người

Bằng bao cay đắng của đời tôi
Bằng khổ đau, mục nát, toi bởi
Cho người được vui, tôi hạnh phúc
Hạnh phúc được tàn úa phai phôi

ả giang hồ, 18-3-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

EM HỦ TÍU GỖ

em hủ tíu gõ
gõ chạp choạng chiều, gõ tới nửa khuya
gõ từ gần đây, gõ tới xa kia
tay cứ gõ, mắt cứ nhòe thèm ngủ

theo chân mẹ những đêm dài mệt rũ
kiếm cái cơm, kiếm cái chữ cho con
một dáng xuân nay gầy sọm héo mòn
chỉ vì đắm mỗi tình son muôn thuở

em có hiểu đôi chân buồn than thở
nói gì với nhau khi phố đã vắng người
mấy nhịp đời như nhịp gõ buông lơ
vào vô vọng lúc sương trời ướt đầm

em có hiểu chuyện tình dài nồng thắm
của trái tim mãi thắm lặng trao dâng
khi tình yêu đã đến độ vô ngần
đành mắt tắt, cả tấm thân chẳng tiếc

em có hiểu hạnh phúc nào đẹp tuyệt
hơn là yêu và chết cho người yêu
mẹ của em như hạt giống tiêu điều
âm thầm lắm vì tình yêu nồng thắm

em hủ tíu gõ, nghe chùng lạ lắm
sao mẹ vẫn cười..., âm cả đường khuya...

gã tuần phiên, 19-3-2015

GÁNH HÀNG RONG MÙA CHAY

gánh hàng rong mùa chay
đi dưới trời tháng ba, tư nắng rất
sao nghe nhẹ nhàng hơn những mùa khác
có phải tình bỗng dào dạt trong tim

gánh hàng rong linh kính thứ chỉ kim
đáng vào đâu mở tiền linh, tiền lễ
mà dường như mùa chay này, mẹ khỏe
đi suốt một ngày về còn kể chuyện chay

gánh hàng rong vẫn như mọi ngày
mẹ gồng gánh trên đôi vai tơ liễu
bởi nhà mình cứ vẫn còn túng thiếu
mẹ còn đi, còn nặng trĩu đôi vai

gánh hàng rong mùa chay
mẹ kể về chuỗi ngày thương khó
gánh cả con đi thưở con còn nhỏ
vừa phải nghe lời gheo ghọ mưa mây

gánh hàng rong mẹ là một gánh đời chay
tím cả mắt cả môi, tím đường dài hoa cỏ
tím không gian, tím thời gian vò vố
tím trái tim mình bày tỏ nỗi niềm yêu

gã tuần phiên, 20-3-2015